pallus Jummalalt andeks ja tännas ka Tedda selle eest, et ta tedda ühhe wagga lapse su läbbi kurja eest olli wõtnud hoida.

Temmast sai pärrast üks tubli tööteggia ja wisipärraline mees.

Kas kulete nüüd! teie laste wannemad, mis immet selle wäetima lapse palwe läbbi sündis? Sedda pange tähhele!

Kui need wannemad ei olleks omma last mitte palwet teggema õppetanud, siis ollekśid nemmad omma ellumaea õhtu koddu tulles, eest tühja leinud ollewad, kedda warga käed puhtaks risunud olleks. Agga et need wannemad waggad innimesed ollid ja omma last ka seks tahtsid kaswatada, ollid nad tedda siis aegsaste jubba palwet teggema õppetanud, mis läbbi Jummal nüüd nende ellumaea kahju eest hoidis, ja kelle läbbi ka üks hing põrgu hukkatusest peästetud sai; sest kus üks rahhulaps on, seal on ka rahhu kõige maeale, ni kui me' sedda praegu kuulsime.

Sepärrast siis, armad lastewannemad! kaswatage ka ommad lapsed, Issanda maenitsemises ja karristamises ülles, et ka teie maeade peal rahhu hingaks ja kellegi kurja innimese käed teid ei saaks risuma.

Nekrudide lisutamisest.

Weel wanna Prantsuse sõa aeal, kui Ponapart Wenne ja Saksamaal olli, ei wadatud Saksamaal nekrudi wõtmise jures mitte nenda kangeste nende pissukeste wiggade peale, kui se muidu pruuk on. Sured wiggad, nago: kurdid, pimmedad, jallutumad ja muud nisuguśed, jäid muidugi tenistusest lahti; kürakad agga, kui se weel teada olli, et nad jõuakad ollid, said liisu alla pandud, selle lotusega, kui liisk nende peale langeb, et nad endid siis lahti ostawad. Nenda juhtus siis Saksamaal ühhes linnas kus üks noormees, kedda Jummal ühhe sure küraga olli õnnistanud, liisko piddi wõtma. Ta seisis kül kõwwaste selle wasto ja ütles, kui nad tedda wäggise peaksid sundima ja liisk temma peale langema, et ta ennast